

Koor: Met knikkende knieën
Zijn rug schier een boog
Strompelt een grijsaard
Het berg pad omhoog.

Twee loodzware emmers
Hij steunende torst
Zijn adem piept knerpend
In hijgende borst.

Omhoog draagt hij water
Het lavende vocht
Door bloemen en vogels
Zo gretig gezocht.

Dan spijst hem een engel
Met goddelijk geneugt'
Tot zijnhart bijna barst
Van dank en van vreugd.

eens ziet hij voor zijn hutje
In de vlakke ver en wijd.
Hoe een booswicht door zijnbeulen
Naar de strafplaats wordt geleid.

Kluizenaar: Ach, ach! Ja ja! Zo gaat het
't Is recht wat hem geschiedt.

Koor: Die avond! O die smarte
Verschijnt de engel niet.

Met bitterste tranen
En schrijnend verdriet
Bidt hij steeds - smeekt hij weder
Waarom hem verliet
De genade van God....

Kluizenaar: Ik verdraag het niet meer O God!
Geef toch antwoord
Verlaat mij niet Heer !

Koor: Daar zingt er een roodborstje
Meer en steeds weer
En zingt er zijn liedje
Zo wonderlijk teer.

Kluizenaar: O Roodborstje rood! Hoe benijd ik je lot
Zo blij is je lied-je
Jou toornt er niet God.

Roodborstje: O Kluizenaar heilig.
Je zonde was groot
Geen liefde betoond' je
Een broeder in nood.

Roodborstje: Geen steunende troost
 Zond je een broeder zo slecht
 Je velde een oordeel
 Slechts God houdt gerecht.

Maar wil je doen boete
 En toon je berouw
 Dan zal God vergeven
 Deze zon- de aan jou.

Koor: Daar staat weer de Engel
 Die tot hem zegt
 En een dor-re tak
 In zijn armen legt.

Engel: Dees tak zul je dragen
 En morren niet
 Tot dat hij drie twijgen
 Naar bui-ten schiet.

Je brood zul je beed'len
 van dag tot dag
 Geen twee nachten slaap
 Onder 't zelfde dak.

En dit is de boete
 Die God op legt
 Het is niet de mens
 Slechts God houdt gerecht.

Koor: Zo gaat hij naar beneden
 En trekt van stad tot stad
 Door de wereld die hij lang reeds
 Voor goed verlaten had.

Van 's ochtends vroeg tot 's avonds
 Vraagt hij een stukje brood
 Maar ach. Men geeft zo vaak niets
 Dan lijdt hij bittere nood.

Kluisenaar: Ach Vrouw. Een plaats voor 't slapen
 Al was 't maar in de stal
 Ik loop zo lang te dwalen
 En zocht al overal.

Vrouw: O Pelgrim, droef te moede
 U helpen kan ik niet.
 Een roversnest vol woede
 Dat is 't wat gij hier ziet.

Kluisenaar: Wat kunnen ze me deren?
 Wat nemen ze van mij

Vrouw: Ik heb U willen weren
 Het is mij enerlei.

Vrouw: Legd' gij u reeds te rusten
Ik breng u zoete pap
Maar waarom neemt ge als kussen
Die harde dorre tak ?

Kluizenaar: O Hoor toch naar mijn zonden
Mijn ziel was boos en slecht
Nu wacht ik op het wonder
Ja! God alleen houdt recht.

Ik zag hoe een medebroeder
Moest boeten met veel smart
Geen troost of mededogen
Zond ik -- 'k was kil en hard.

Nu zendt mij God te dwalen
Totdat dees' tak zo goed
Met twijgen groen gaat pralen
Dan is mijn schuld ge-boet.

Vrouw: En daarvoor moest je boeten
Houdt God zo streng gerecht
Mijn Zonen! Ach wat moet er
Dan hun wel opgelegd.

(De twee jonge rovers komen woedend in
de stal)

1e Zoon: Moeder! Kom- waar zijn de broden ?
Hele tijd zijn wij al thuis .

2e Zoon: Hebben we je niet verboden
Bedelaars slepen in dit huis .

Vrouw: Wil met eerbied hem begroeten
Jullie rovers, Boos en slecht
Voor zijn zonden moet hij boeten
Dat heeft God hem opgelegd

1e Zoon: Nou! Dan kunnen wij wat leren
Die deed wis ontzaglijk kwaad.

2e Zoon: Oude Heer biecht op met ere
Wat er op je kerf-stok staat.

Kluizenaar: O Hoor toch naar mijn zonden
Mijn ziel was boos en slecht
Nu wacht ik op het wonder
Ja God houdt streng gerecht.

Ik zag hoe 'n medebroeder
Moest boeten met veel smart
Geen troost of mededogen
Zond ik- 'k was kil en hard.

Kluizenaar: Nu zendt mij God te dwalen.
Tot dat dees tak zo goed
Met twijgen groen gaat pralen
Dan is mijn schuld geboet.

1e Zoon: En daàrvoor moest je boeten ?

2e Zoon: Houdt God zo streng gerecht?

Samen: Hoe broeder ach wat moet er
Dan ons wel opgelegd.

1e Zoon: Ach Pelgrim! Wil ons leren

2e Zoon: Wijs ons de rechte weg.

Samen: Wij willen ons bekeren
Ja God houdt streng gerecht.

Koor: Zo heeft de oude pelgrim
Het was diep reeds in de nacht
De beide jonge rovers
Op het goede pad gebracht.

Die ochtend bij het gloren
Van het eerste morgenlicht
Ziet de vrouw het reine wonder
Door God's gena verricht.

Vrouw: O Zonen kom kijken
Gods genade is groot
De tak heeft drie twijgen
De kluizenaar ligt dood.

God heeft hem geroepen
Zijn schuld is geboet

Ook wij mogen hopen
Wij maken het weer goed.

-o-